

Uslu : A k s a k N I H A V E N T Ş A R K I Deste: Rakım E L K U T L U

Müm...kün... mü... u... nut mak...gü... ze...lim
ney...di o ak... şam...
neydi... o...ak... şam -- S A Z --
Rü ya gi..bi --- S A Z --- hül ya...gi. bi --- S A Z ---
bir... şey,, di o...ak...şam... K A R A R
bir..... şey.... di o.... ak..... şam..
şam.. İç ..... dik.....ka.. na rak bir o
ze lî .....mey di o ak..... şam...
mey.....di o ak .....şam -- S A Z --

Mümkün mü unutmak güzelim neydi o akşam
Rüya gibi, hülya gibi bir şeydi o akşam

İçdik kanarak bir ezeli meydi o akşam,
Rüya gibi, hülya gibi bir şeydi o akşam.

Sadi Işılay

SADİ İŞILAY

Arkadaşımız Sadi İşılay 1314 yılında İstanbulda Lâlelide dünyaya gelmiştir. İşılay'ın babası Lâlelide (Lâleli baba) türbesinin karşısında devrin meşhur kıraathanesini tutar ve kıraathanenin büyük bir kısmını da (Lütfi paşalılar) ismi altında hususî bir musiki teşekkülü halinde kullanırdı. Bu (Lütfi paşalılar) musiki topluluğuna Udi Şekerci Cemil, Darülaceze muhasebecisi Hafız İsmail, Kemanî Tatyos, Şevki bey, Kanunî Şemsi bey ve bu çapta musiki üstadları gelirler, fasıllar yaparlar ve musiki meşk ederlerken Sadi İşılay da yedi sekiz yaşlarında bir çocuk olarak aralarına karışır ve bu büyük sanatkârları hayran hayran dinler, ve sonsuz bir zevk duyardı. Küçük Sadinin musikiye olan merak ve iştiyakını onlar da keşfetmiş olacaktı, kendisine bir keman hediye etmekle teşvik vazifelerini yapmış oldular.

İşılay on iki yaşına gelince merhum muallim İsmail Hakkı beyin Koskadaki (Musik-i Osmani) cemiyetine devam etmeğe başladı. Buradaki sanatkârlar arasındaki bu ufak çocuğun gösterdiği muvaffakiyet büyük bir alâka topladı ve günün en çok sevilen ve okunan (Şehbal) mecmuasında muhtelif resimleri intişar etmek suretiyle umumî efkârca da tanındı.

Meşrutiyetin ilânından sonra Sultan Reşad'ın Selânik seyahatine (Musik-i Osmani) cemiyeti de iştirak etmişti. Bu cemiyetin icrakârları arasına katılan Sadi, Selânikde verilen konserde yaptığı bir taksim ile çok beğenilmiş, alkışlanmıştı. Bu suretle Sadi İşılayın ilk sahneye çıktığı tarih 1327 senesi olarak gösterilebilir.

Musiki tahsili ile beraber (Gülşen-i muarif mektebi) ve (Vefa) idadisinde tahsilini ikmale çalışan İşılay'ın, Aksaray yangını ve birinci cihan harbi, Kadıköyüne taşınmak mecburiyetinde bırakmış ve bu hadiseler kendisini Şehzade Ziyaeddin efendinin köşkünde haftada üç gün yapılmakta olan musiki meşklerine devam etmek fırsatını vermiştir. Büyük sanatkâr Tanburi Cemil beyden tavur ve musiki ifadesi, Hoca Ziya beyden de on sekiz fasıl geçmek suretiyle asıl terakki yolunu bulmuştur.

Bir yandan yurdun her yerinde verdiği konserlerle halk arasında haklı bir şöhret temin eden Sadi, büyük Zaferden sonra dört sene muhtelif mekteplerde musiki öğretmenliğinde bulunmuş, bundan sonra üç sene Fransada kalarak plaklara Türk Musikisi eserleri doldurmuş, küçük filmler çevirmiş ve bu filmlerden bir çoğu Amerikaya gönderilmiştir.

Fransada kaldığı müddetçe birçok konserler vermiş ve bu konserlerle musikimizi elinden geldiği kadar orada da tanıtmaya çalışmıştır. Bu seyahatten dönüşte Merhum Reşad Ezerden inhilâl eden Konservatuar icra heyeti azalığına tayin edilmiş ve bu vazifede de layık olduğu sevgi ve alâkayı toplamıştır.

Sadi İşılay, keman çalışındaki asıl ifade ve klasik eserlerimizin icrasında gösterdiği muvaffakiyetle arkadaşları arasında olduğu kadar halk arasında da haklı bir şöhret sahibi olmuştur.

Kıymetli sanatkâr bestecilik vadisinde de çalışmış, muhtelif makamlardan eserler ve birçok yerli filmlerin bestelerini yapmıştır. Segâh makamında bestelediği (Ruhumda ölen nağmede sevda sesi vardı) güfteli şarkısı en çok tutulan eserleri meyanındadır.

İşılay, olgun bir sanatkâr, samimî bir dost, tevazuu ve sade hayatı seven bir arkadaşımızdır.